

JOB en zijn smart..... Job en zijn vrienden. Het probleem van het lijden! Neen, het is geen onhartelijkheid van Jobs vrienden, als zij zwijgen, die zeven dagen en zeven nachten. Zij zijn sprakeloos bij het aanschouwen van dit lijden en deze ellende.

JOB EN ZIJN ZWIJGENDE VRIENDEN

Alzoo zaten zij met hem op de aarde zeven dagen en zeven nachten en niemand sprak tot hem een woord, want zij zagen dat de smart zeer groot was. (Job 2 : 13.)

Maar tóch, het resultaat van dit vriendenbezoek: „Gij allen zijt moeilijke vertroosters”. Ook Jobs vrienden kunnen hem niet troosten in zijn smart, ja, ze zijn zelfs hard en meedoogenloos

Later spreken zij, als zij hun oplossing voor Jobs lijden gevonden hebben. Nog eens, dit stilzwijgen is geen onaandoenlijkheid. Het is niet de mensch, die met ons medelijdt, als een bezoeker ons in onzen nood en ellende overstelpt met de veelheid van troostende woorden. Ach, wij kennen ze allen wel, die geroutineerde zieken-bezoekers en troosters bij geleden verlies. In een stroom van woorden, krachttermen en cliché-uitdrukkingen vaak, waarbij het hart koud blijft, willen ze ons leed onderdampelen. Maar hun praten doet ons niets..... de wonden blijven bloeden, het leed blijft schrijnen. Zij nemen niets van ons lijden op zich.

in het trekken van hun conclusie's. Slechts Elihu toont later van de betekenis en de waardij van het lijden iets te begrijpen. Maar alleen de Heere zelf vermag het Job eenswillend te maken met zijn lot. Als God zelf spreekt, wordt de groote lijder stil, en laat zich onderwijzen. Job is al een andere Job geworden, vóór wereldsche welvaart en aardsch geluk weer zijn deel zijn.

En let nu op de vrienden van Job. Ja, later komen uit hun mond harde woorden, zóó, dat de groote lijder het uiten moet: „Gij allen zijt moeilijke vertroosters”. Maar die eerste zeven dagen toonen zij zich toch ware vrienden, die willen mededragen het leed.

„Gij allen zijt moeilijke vertroosters.”

Het is wel echt-Oostersch, dat zeven dagen zwijgend zitten bij Job.

zwijgend omdat de smart van hun geliefden vriend zeer groot was.

Laten wij ons eens herinneren, hoe wij zieken bezoeken. Wij blijven een kwartiertje of, als het heel lang duurt, een uurtje, en zoo we niet allerlei termen gebruiken, zeggen we oppervlakkige, weinig-zeggende dingen.

Maar Jobs vrienden gaan die zeven dagen en nachten tot zijn lijden in. Zij zoeken ook voor het probleem een oplossing..... en zij zouden geen kinderen van hun tijd geweest zijn, als zij niet het verband gelegd hadden tusschen de grootheid van het lijden en de mate der zonde.

Doch die eerste zeven dagen dompelen ze zich onder in Jobs smarten, hebben zij deel aan zijne ellende.

Het probleem van het lijden heeft de menschheid steeds bezig gehouden, maar ook al hebben Jobs vrienden hopeloos gefaald in de verklaring van het lijden, zij hebben in ieder geval gepoogd het te vatten, niet alleen door er over te praten, doch ook door het mede te lijden, zeven dagen en zeven nachten lang. In zoo verre kunnen Jobs vrienden ons tot een schoon voorbeeld zijn, als wij bezoeken hen, die in nood gezeten zijn en aan ziekte en ellende prijsgegeven.

God alleen vermag het te troosten zooals eene moeder troost.

Laat ons hieraan denken, als wij zelf bezocht worden door krankheid en armoede. Och, misschien gaat het ook ons als Job, dat we eerst zelf naar de oplossing van het lijdens-probleem zoeken, en er over praten met vrienden. Indien wij al vrienden kunnen vinden, die zóó met ons meelevende als Jobs vrienden. Gewoonlijk moeten wij er in dagen van tegenspoed erg naar zoeken. Maar ook al willen onze geliefden en vrienden tot ons lijden ingaan, zij kunnen er niets van overnemen, zij kunnen er niets van meedragen.

Dat kan God in onzen Heere Jezus Christus.

Hij heeft geleden, meer dan Job.

Hij heeft geleden, meer dan wij.

Hij is ingegaan in het lijden, heeft het genomen op Zijn schouders, en kan nog steeds het lijden der Zijnen verlichten.

Zij dan ons oog op Hem gevestigd in tijden van lijden, maar ook in dagen van geluk en voorspoed.

In de weken voor Paschen, welke wij nu weer doorleven, wordt onze aandacht weer in het bijzonder bij den lijdenden Heiland bepaald. En wij mogen door Gods genade in de eerste plaats aan Hem denken als het Lam Gods dat de zonde der wereld wegdraagt.

Maar ook, lijdenden, zien wij Hem als den Grootsten Lijder, die alle smarten, tot de helsche pijnen toe, gedragen heeft. Zulk Een is onze Heer, Zulk Een is onze Vriend! Gaan wij dan tot Hem, met onze smarten en nooden. Hij is de Eenige, die ze kan verlichten, en wil geven vreugdeolie voor treurigheid en het gewaad des lofs voor een benauwden geest.

God geve ons de genade, alleen tot Jezus de toevlucht te nemen.

v. D. H.

Moge angst uw hart benauwen,
Stel op God een vast vertrouwen,
Want ook bij uw besten vriend,
Gij noch troost, noch hulpe vindt.

'S HEEREN TROOST

Zie, hoe God naar Jobs ellende,
Liefdevol Zijn aanschijn wendde,
En deez' lijder in zijn smart
Vond erbarmen aan Gods hart.

Neen, geen troost of hulp van menschen,
Maar Gods bijstand moogt gij wenschen.
Hij heft u uit lijden op
Als den grooten lijder Job.

Moge smart uw lichaam breken,
Doet u pijn om uitkomst smeeken,
En u krijten om uw lot,
Ga met al uw nood tot God.

M.